

DOOR HET OOG VAN DE NAALD GEKROPEN

Elke zondagochtend staat in het teken van de reddingshondentraining. Een training waar de beide zusjes Attice en Aquine veel lol aan beleven en al hun energie in kwijt kunnen. Tot eind juli 2009.

Aquine is wat sloom en heeft een slechte eetlust. Wat vooral opvalt is haar snellere ademhaling en haar temperatuur is wat verhoogd (ongeveer 39,6). Na het weekend (maandag) onderzoekt de dierenarts haar en geeft haar na onderzoek onmiddellijk een breedwerkend antibioticum. Dit voor haar koorts en snelle ademhaling. Na het maken en beoordelen van de röntgenfoto's, adviseert ze een specialist te consulteren. De situatie van Aquine wordt er inmiddels niet beter op. De eetlust wordt nog minder en ze valt behoorlijk af. De temperatuur stijgt en ze heeft een snelle ademhaling. Ze is echt ziek. De dierenarts wil haar met spoed onderbrengen bij een specialist. Gezien de zomervakanties valt dit niet mee. Na veel heen en weer getelefoneer kan Aquine uiteindelijk de volgende dag in België terecht bij Dr. Nicole Van Israël (www.acapulco-vet.be). Ze woont in Masta, een klein plaatsje nabij Spa.

Ze onderzoekt Aquine zorgvuldig en maakt nieuwe röntgenfoto's. Ook maakt ze een echo van de borstholte. Na een punctie blijkt pus te zitten tussen de longen en het vlies dat rondom de longen (de pleuraholte) zit.

Daardoor is ze zo kort van adem en heeft ze koorts. Haar diagnose luidt: pleuritis met pyothorax (een ontsteking van het longvlies met opstapeling van etter in de borstholte). De etter die in de borstholte zit, wordt zoveel mogelijk afgetapt en voor onderzoek naar een laboratorium opgestuurd.

De vooruitzichten zijn volgens de specialist ronduit slecht. Meer dan 50% van de honden overlijdt aan deze ziekte. Pyothorax komt niet veel voor; jaarlijks worden in haar praktijk maar 2 - 3 honden aangeboden voor behandeling. Meestal is een tumor in de borstholte het onderliggend probleem voor het ontstaan van deze ziekte.

Soms is er wat anders aan de hand. Het kan ook ontstaan doordat een vreemd voorwerp de pleuraholte binnendringt. Dit kan of via de slokdarm omdat een vreemd ding, bv een hout- of botsplinter, de slokdarm perforereert

en in de pleuraholte terecht komt. Of doordat een vreemd voorwerp elders in het lichaam binnendringt, gaat zwerven en uiteindelijk in de pleuraholte terecht komt.

Mw. Van Israël stelt vele vragen: heeft Aquine in het verleden problemen gehad in de bek, met kauwen, met slikken, met stukken hout kapot bijten, met ballen, botten, tanden etc: Allemaal niet van toepassing. De specialist wil ook weten of ze gevochten heeft met een andere hond of kat, een ongeluk heeft gehad of op een andere manier een trauma heeft opgelopen. Ook dit is niet van toepassing. Meerdere malen wordt Aquine van top tot teen afgevoeld naar wondjes of andere ongerechtigheden. Allemaal negatief. Omdat het onderzoek in het laboratorium enkele dagen op zich laat wachten, wordt de behandeling zo breed mogelijk ingezet. Ze krijgt voor minimaal 6 weken medicijnen (2 soorten antibiotica, die heel veel soorten bacteriën te lijf gaan). En dan is het afwachten. Ze eet nog steeds slecht, is kort van adem en heeft totaal geen energie. Er wordt niet gewandeld en ze ligt lusteloos in haar mand.

Na een paar dagen belt Mw. Van Israël op. De uitslag is binnen: er is sprake van een gemengde cultuur. Er zitten gram-positieve cocci in, die zich door de antibiotica niet verder hebben kunnen ontwikkelen. Omdat ze vroegtijdig zijn afgestorven, krijgen ze geen naam. Ook zitten er gram-negatieve bacillen in die luisteren naar de naam: *Prevotella* spp. Het is een

bacil die normaliter alleen voorkomt in het maagdarmsstelsel !!! De vraag die heel vaak gesteld is en tot op de dag van vandaag niet beantwoord is: hoe komt een bacil, die thuishoort in het maagdarmsstelsel, terecht in de borstkas (bv. is er een slokdarmperforatie geweest?).

Het eten gaat dankzij allerlei lekkernijen steeds beter en Aquine is bij controle zowaar 2 kg aangekomen. De temperatuur blijft wat aan de hoge kant, maar ze voelt zich niet echt ziek meer. Hele kleine stukjes wandelen (paar minuten) wil ze wel.

Er is een vervolgspraak gemaakt over 14 dagen voor een echo, behalve als de situatie verslechtert. Dan moet ze eerder terug. Ontstaat er nieuwe pus in de pleuraholte dan zal Aquine gedraineerd moeten worden. Het beste wordt gehoopt en de volgecho laat zien dat de situatie flink is verbeterd. Er is geen nieuwe pus gevormd.

Heel langzaam wordt de beweging van Aquine uitgebreid. Volgens Mw. Van Israël is aangepaste beweging zelfs goed, omdat hierdoor de vliezen, die in de pleuraholte zitten, minder kans krijgen te verbindweefscelen (verharden). Gebeurt dit wel en worden ze minder flexibel, dan zal Aquine waarschijnlijk nooit meer de conditie krijgen die ze had. Haar beweging en de reddingshondentraining worden weer voorzichtig opgepakt.

Als Aquine zes weken antibiotica geslikt heeft, worden opnieuw röntgenfoto's en 'n echo gemaakt. Mw.

Van Israël is uitermate tevreden. De foto's geven een 100% verschil aan met de 1e röntgenfoto's.

en gaat zonder hulp op haar zij liggen en blijft liggen totdat de röntgenfoto gemaakt is. Dit heeft Mw. Van Israël nog nooit meegemaakt. Ze ziet bij beaucerons meestal een heel ander gedrag, verzekert ze.

Eind oktober is Aquine voorlopig genezen verklaard. Alle gevaar is geweken als ze drie maanden medicijnvrij is, dus 1 januari 2010 wordt een heugelijke datum. Mw. Van Israël heeft er alle vertrouwen in dat het goed gaat komen. Volgens haar is Aquine zo snel en vlot opgeknapt door het adequate optreden van Thieu als eigenaar en Mw. Bormans als dierenarts, maar vooral ook dankzij de uitstekende constitutie van Aquine. Gemakshalve vergeet Mw. Van Israël haar eigen belangrijke rol in het geheel te vermelden. Ook dankzij haar grote vakkennis, juiste diagnose, betrokkenheid en nazorg (welke specialist kan zelfs in het weekend gebeld worden en welke specialist belt zelf in het weekend) is Aquine weer de oude.

Een spannende tijd volgt, want Aquine zal het na zes weken medicijnen op eigen kracht moeten gaan doen. Als er iets veranderd met haar gezondheid en conditie, moet direct contact worden opgenomen. Dan zal de kuur antibiotica nogmaals met zes weken worden verlengd.

Er is niets abnormaals meer te merken aan Aquine. We trainen weer volop en ook haar conditie is weer als vanouds. Ze staat zelfs op dieet.

Als ze vier weken medicijnvrij is, worden weer röntgenfoto's en een echo gemaakt. Drs. Van Israël is helemaal tevreden; ze vindt het een mirakel dat Aquine zo snel en voorspoedig is opgeknapt. Ze is ook bijzonder gecharmeerd van het gedrag van Aquine. Ze gaat in d'r uppie (zonder riem, halsband en eigenaar) mee naar de röntgenkamer verderop in het gebouw, springt in d'r eentje op tafel

Hoe ze deze Prevotella-bacil opgelopen heeft, is nog steeds een onbeantwoorde vraag. Een mogelijke oorzaak ligt misschien in de reddingshondentraining. Ik heb haar begin 2009 tijdens een bostraining in volle vaart in de prikkeldraad zien belanden. Naderhand had ze bij inspectie aan de voorborst enkele kleine schrammen. Alhoewel de relatie Prevotella en prikkeldraad niet zo voor de hand ligt.

Inmiddels is het half december 2009; met Aquine gaat het uitstekend; ze

heeft recent weer met een uitstekend resultaat een Vlake A examen gedaan. Voor Thieu zit de vlag al in de top.

Dus is uw hond ziek, ga zo snel mogelijk naar uw eigen dierenarts. Weet die niet (direct) de oorzaak en wordt U niet onmiddellijk doorgestuurd naar een specialist, dan sta crop dat U wordt doorverwezen naar een specialist. Zo heeft uw hond de meeste kans weer gezond te worden.

Truus Manders-Vanlier